

PARAULA I VIDA

El bisbe ha de ser el primer evangelitzador

La «Missió Metròpolis» que se celebra durant aquesta Quaresma a dotze grans ciutats de tradició cristiana —entre les quals hi ha Barcelona— vol ser una invitació als creients a redescobrir la urgència de viure l'Evangelí i de fer-lo conèixer als batejats que s'han allunyat de l'Església i també als qui no coneixen encara Crist.

A Barcelona estem fent el que és comú a les dotze ciutats, però amb algunes ampliacions i adaptacions que estan plenament en la línia i contingut del nostre Pla Pastoral diocesà, que vol ser eminentment evangelitzador.

Es vol posar en relleu que el bisbe és en l'Església diocesana el primer evangelitzador. Per això els arquebisbes de les dotze ciutats farem una catequesi als catecúmens —els cristians, joves o adults, que es preparen durant la Quaresma per rebre el baptisme—, una altra catequesi dirigida als joves i una tercera catequesi adreçada a les famílies.

El diumenge 26 de febrer el cardenal Martínez Sistach dirigí una catequesi als candidats a rebre el baptisme la propera Pasqua

Una de les realitats més positives que, en l'àmbit de l'evangelització, tenim ja actualment a la nostra diòcesi —com també a les altres diòcesis de Catalunya— és el Servei Diocesà per al Catecumenat. És molt important que l'Església aculli degudament les persones que no han rebut el baptisme i que demanen aquest sagrament, que és la porta de tota la vida cristiana. Vaig demanar a les parròquies que preparen catecúmens, joves o adults, per als tres sagraments de la iniciació cristiana —baptisme, confirmació i eucaristia— que ho comunicuessin al Servei Diocesà per al Catecumenat per tal que poguessin participar en la catequesi que vàrem celebrar el passat 26 de febrer —primer diumenge de Quaresma— a la catedral de Barcelona.

La trobada del pastor diocesà amb els joves la vàrem celebrar ahir dissabte, 10 de març, a la tarda. Vaig fer una exposició dels continguts cabdals de la fe cristiana i va seguir un diàleg fluid i sincer amb els moltíssims joves que acolliren la invitació del seu cardenal. La catequesi dirigida a les famílies, la tindrem, ajudant Déu, el proper dissabte 24 de març a les 5 de la tarda, i el lloc escollit parla per si mateix a les famílies: la basílica de la Sagrada Família. Serà abans de la missa per a la Jornada a favor de la Vida.

No hi ha dubte que són freqüents les conferències quaresmals a les parròquies, comunitats i moviments. He demanat als rectors i altres responsables pastorals que aquest any tinguin un contingut molt evangelitzador, i invito tots els ciutadans a participar-hi.

El missatge de Jesucrist porta a la conversió, a prendre consciència dels nostres pecats i a celebrar el sagrament de la Reconciliació com a expressió de l'amor misericordiós del Senyor. Per això, amb motiu de la celebració de la «Missió Metròpolis», es vol potenciar la celebració d'aquest sagrament durant la Quaresma a la catedral i arreu de l'arxidiòcesi. A la catedral tindrem la celebració comunitària del sagrament del Perdó el proper divendres 16 de març a les 19.30 hores. Demano als responsables pastorals que facilitin molt als fidels la confessió sacramental i que les celebracions comunitàries del sagrament de la Reconciliació es preparin degudament, segons les disposicions de l'Església.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

L'emoció de l'Evangelí

Una vintena de veus de laics i laiques cristians varen transmetre amb emoció les paraules sobre Jesús de l'evangelí de Marc. Era la Paraula de Déu que es feia present en el món d'avui, en el marc del Palau de la Música Catalana, com un acte de la «Missió Metròpolis» que se celebra a Barcelona i a altres onze ciutats europees. Amb paraules plenes d'emoció, el cardenal va dir al final de l'acte: «Avui és urgent l'evangelització. Tenim un tresor que no valorem prou». Finalment, el cardenal de Barcelona es va fer aquesta fotografia amb el grup de persones que hi van participar.

GLOSSA

Una visita important

M'explicava un noi d'uns vint anys que la seva mare, quan ell era infant, l'havia iniciat en una devoció: fer una visita a Jesús a la capella del Santíssim, on es guarda el pa consagrat, l'eucaristia, presència de Jesucrist entre nosaltres. Anar a passar una estona davant el sagrari de l'església parroquial o d'alguna altra església que es trobessin en algun desplaçament o passeig per la ciutat per fer companyia al Senyor durant una estona. «La mare», em deia el xicot, «m'indicava que em senyés com ella m'havia ensenyat, que el saludés com a un amic, que fes una estona breu de silenci per sentir-lo a prop i que després parlés amb Ell, que fes pregària i que acabés amb el Parenostre. La mare em deia que allò era com anar de visita, però una visita important. Anar a veure Jesús. A vegades hi anava sol o amb algun amic, quan sortíem de l'escola. Més gran, a l'adolescència, vaig deixar de fer-ho. Ara he tornat a anar-hi, a vegades amb la noia amb qui surto, a la parròquia o a l'església d'un poble o a alguna ermita, quan anem d'excursió.»

«Mentre sopaven, Jesús prengué el pa, digué la benedicció, el partí i, tot donant-lo als deixebles, digué: Preneu, mengeu-

ne: això és el meu cos» (Mt 26,26). El culte a l'Eucaristia, reservada perquè pugui ser venerada pels fidels, és una bona possibilitat per apropar-se a Jesús. La visita al Senyor en el sagrari, anar a trobar Crist, és una devoció antiga i arrelada. L'adoració silenciosa a la presència misteriosa de Jesús entre nosaltres —enmig nostre perquè ens estima— continua significat el reconeixement al seu lliurament a nosaltres per Amor.

Acollir Jesús en l'Eucaristia és acollir-lo a Ell mateix. Fer companyia a Jesús en l'Eucaristia és fer-li companyia a Ell mateix. Anar a trobar Jesús en la contemplació, en l'adoració, és un reconeixement de la presència real de l'Amor de Déu entre nosaltres. Una presència dinàmica, que actua en les persones, les transforma, les referma en la missió de fe, de ser testimonis, les enforteix en l'Amor i les impulsa al servei, especialment entre els més necessitats, perquè la visita freqüent fa més natural veure en els altres el rostre de Jesús per tal que esdevingui realitat que «tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu» (Mt 25, 40).

Enric Puig Jofra, SJ

Vaticà II: un Concili sobretot pastoral

Fragment de l'homília del beat Joan XXIII, pronunciada el dia 11 d'octubre de 1962 —ara fa 50 anys— en l'obertura del Concili Vaticà II.

«Cal que aquesta doctrina, certa i immutable, que ha de ser respectada fidelment, sigui aprofundida i presentada d'una manera que respongui a les exigències de la nostra època. En efecte, una cosa és el dipòsit de la mateixa fe, és a dir, les veritats contingudes en la nostra doctrina venerable, i una altra cosa és la forma sota la qual aquestes veritats són enunciatades, però sempre amb el mateix sentit i el mateix abast. [...] Per això, s'haurà de recórrer a una forma d'exposició que correspongui millor a un ensenyament de caràcter sobretot pastoral.»

Beat Joan XXIII

DIUMENGE III DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 20,1-17)

En aquells dies, Déu digué aquestes paraules: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir de la terra d'Egipte, d'un lloc d'esclavatge. No tinguis altres déus fora de mi.

No prenguis en va el nom del Senyor, el teu Déu, perquè el Senyor no deixa sense càstig el qui pren en va el seu nom. Celebra el repòs sagrat del dissabte.

Honra el pare i la mare, i tindràs llarga vida, al país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No declaris falsament contra un altre. No desitgis la casa d'un altre, ni tampoc la seva esposa, el seu criat, la seva criada, el seu bou o el seu ase; ni res que sigui d'ell.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Senyor, vós teniu paraules de vida eterna.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Són més desitjables que l'or fi, / més que l'or a mans plenes; / són més dolços que la mel / regalimant de la bresca. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1, 22-25)

Germans, els jueus demanen signes prodigiosos, els grecs volen saviesa, però nosaltres prediquem un Messies crucificat, que és un escàndol per als jueus, i per als altres un absurd. Però aquells que Déu ha cridat, tant jueus com grecs, veuen en ell el poder i la saviesa de Déu, perquè en l'absurd de l'obra de Déu hi ha una saviesa superior a la dels homes, i en la debilitat de l'obra de Déu hi ha un poder superior al dels homes.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 2,13-25)

Quan s'acostava la Pasqua dels jueus, Jesús pujà a Jerusalem, i trobà al temple els venedors de vedells, moltons i coloms i els canvistes asseguts. Llavors es va fer un fuet de cordes, i els tragué tots, moltons i vedells, fora del temple, escampà la moneda dels canvistes i els bolcà les taules, i digué als venedors de coloms: «Traieu això d'aquí; no convertiu en mercat la casa del meu Pare». Els deixebles recordaren allò que diu l'Escriptura: «El zel del vostre temple em consumia». Llavors els jueus el van interrogar: «Quin senyal ens dones que t'autoritzi a fer això?» Jesús els contestà: «Destruïu aquest santuari i jo el reconstruiré en tres dies». Els jueus respongueren: «Fa quaranta-sis anys que treballen en la seva construcció, i tu el vols reconstruir en tres dies?» Però ell es referia al santuari del seu cos.

Quan Jesús ressuscità d'entre els morts, els deixebles recordaren que ell deia això, i cregueren en l'escriptura i en aquesta paraula de Jesús.

Durant la seva estada a Jerusalem en ocasió de la pelegrinació de Pasqua, molts, veient els miracles que feia, cregueren en el seu nom. Però Jesús no hi confiava, perquè els coneixia tots; no tenia cap necessitat que li revelessin el que són els homes; ell sabia prou què hi ha a l'interior de cada home.

▶ Lectura del libro del Éxodo (Ex 20,1-17)

En aquellos días, el Señor pronunció las siguientes palabras: «Yo soy el Señor, tu Dios, que te saqué de Egipto, de la esclavitud. No tendrás otros dioses frente a mí.

No pronunciarás el nombre del Señor, tu Dios, en falso. Porque no dejará el Señor impune a quien pronuncie su nombre en falso. Fíjate en el sábado para santificarlo.

Honra a tu padre y a tu madre: así prolongarás tus días en la tierra que el Señor, tu Dios, te va a dar. No matarás. No cometerás adulterio. No robarás. No darás testimonio falso contra tu prójimo. No codiciarás los bienes de tu prójimo; no codiciarás la mujer de tu prójimo, ni su esclavo, ni su esclava, ni su buey, ni su asno, ni nada que sea de él.»

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Señor, tú tienes palabras de vida eterna.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Más preciosos que el oro, / más que el oro fino; / más dulces que la miel / de un panal que destila. R.

Jesús expulsa els mercaders del temple.
Pintura del Giotto, Capella Scrovegni,
Pàdua (Itàlia)

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,22-25)

Hermanos:

Los judíos exigen signos, los griegos buscan sabiduría; pero nosotros predicamos a Cristo crucificado: escándalo para los judíos, necedad para los gentiles; pero, para los llamados —judíos o griegos—, un Mesías que es fuerza de Dios y sabiduría de Dios. Pues lo necio de Dios es más sabio que los hombres; y lo débil de Dios es más fuerte que los hombres.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 2,13-25)

Se acercaba la Pascua de los judíos, y Jesús subió a Jerusalén. Y encontró en el templo a los vendedores de bueyes, ovejas y palomas, y a los cambistas sentados; y, haciendo un azote de cordeles, los echó a todos del templo, ovejas y bueyes; y a los cambistas les esparció las monedas y les volcó las mesas; y a los que vendían palomas les dijo: «Quitad esto de aquí; no convirtáis en un mercado la casa de mi Padre.» Sus discípulos se acordaron de lo que está escrito: «El celo de tu casa me devora.» Entonces intervinieron los judíos y le preguntaron: «¿Qué signos nos muestras para obrar así?» Jesús contestó: «Destruid este templo, y en tres días lo levantaré.» Los judíos replicaron: «Cuarenta y seis años ha costado construir este templo, ¿y tú lo vas a levantar en tres días?» Pero hablaba del templo de su cuerpo. Y, cuando resucitó de entre los muertos, los discípulos se acordaron de que lo había dicho, y dieron fe a la Escritura y a la palabra que había dicho Jesús.

Mientras estaba en Jerusalén por las fiestas de Pascua, muchos creyeron en su nombre, viendo los signos que hacía; pero Jesús no se confiaba con ellos, porque los conocía a todos y no necesitaba el testimonio de nadie sobre un hombre, porque él sabía lo que hay dentro de cada hombre.

COMENTARI

Jesús, el nou temple

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): 2Re 5,1-15a / Sl 41 / Lc 4,24-30 ■ **dimarts**: Dn 3, 25.34-43 / Sl 24 / Mt 18,21-35 ■ **dimecres**: Dt 4,1.5-9 / Sl 147 / Mt 5,17-19 ■ **dijous**: Jr 7,23-28 / Sl 94 / Lc 11,14-23 ■ **divendres**: Os 14,2-10 / Sl 80 / Mc 12,28b-34 ■ **dissabte**: Os 6,1-6 / Sl 50 / Lc 18, 9-14 ■ **diumenge** vinent, IV de Quaresma (lit. hores 4a setm.): 2Cr 36,14-16.19-23 / Sl 136 / Ef 2,4-10 / Jn 3,14-21.

L'episodi de l'expulsió dels venedors del temple, en Joan, es troba al començament de l'activitat de Jesús. És un episodi paradigmàtic de l'actuació de Jesús a Jerusalem segons Joan i dona el to del que serà l'enfrontament entre Jesús i «els jueus» en aquest evangeli. Com acostuma a passar en les narracions dels signes de Jesús de Joan, l'interès de la narració no són tant els detalls de l'episodi com el sentit i la significació del gest profètic de Jesús. Això es fa palès en tant que la narració n'ofereix una doble interpretació.

Primer, s'esmenta una coneguda sentència de Jesús sobre la destrucció del temple: «Destruïu aquest temple i jo el

tornaré a aixecar en tres dies» (cf. Mc 14, 58; Mt 26,61; Ac 6,14). La peculiaritat de Joan és que aplica aquesta sentència al mateix Jesús: «Ell es referia al santuari de la seva persona».

D'acord amb aquesta interpretació, el missatge de l'episodi de l'expulsió és que la persona de Jesús substitueix el temple. Aquest ensenyament resulta especialment emfàtic a la fi del segle I, quan apareix Joan i el temple de Jerusalem ja fa anys que ha estat destruït. La persona de Jesús és el nou temple on els cristians adoren Déu en Esperit i en Veritat (cf. Jn 4,23-24).

Però encara hi ha una segona interpretació de l'escena de l'expulsió. L'evange-

li subratlla que la sentència de Jesús sobre el temple només s'entén a la llum de la resurrecció de Jesús, el moment de la fe: «Cregueren en l'escriptura i en la paraula que havia dit Jesús». Amb això, Joan aporta una llum molt posterior a l'esdeveniment. És la llum de la Pasqua, que ha estat el marc d'aquesta escena (Jn 2, 13) i de tot l'evangeli (6,4; 11,55; 12,1; 13,1; 19,14; 19,37).

Aquesta llum és la que il·lumina tota l'actuació de Jesús segons Joan. És el punt de mira just per a la lectura de l'evangeli: només des de la Pasqua es pot copsar la veritable dimensió de la vida de Jesús.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

11. Jesús i la purificació del temple

Segons l'evangeli de Joan, quan li pregunten a Jesús quin senyal pot donar que l'autoritzi a expulsar els vedadors de vedells, moltons i coloms i els canvistes del temple, la resposta de Jesús és: «Enderroqueu aquest temple i en tres dies el reedificaré» (Jn 2,19). El seu signe és creu i resurrecció. La creu i la resurrecció el legitimen com aquell que instaura el culte autèntic. Jesús es justifica per la seva passió —el signe de Jonàs, que ell dóna a Israel i al món.

Però la paraula va encara més a fons. Amb raó Joan diu que els deixebles van comprendre la paraula en tota la seva profunditat solament quan en feren memòria després de la resurrecció —fent-ne memòria a la llum de l'Esperit Sant com a comunitat dels deixebles, com a Església.

Amb Jesús arriba un nou culte en un temple no construït per homes. Aquest temple és el seu cos —el Ressuscitat que aplega els pobles i els uneix en el sagrament del seu cos i de la seva sang. Ell mateix és el nou temple de la huma-

nitat. Amb la seva resurrecció comença una manera nova d'adorar Déu, ja no en aquesta o en aquella muntanya, sinó «en esperit i en veritat» (Jn 4,23).

El record dels deixebles ha reconegut Jesús en el just que pateix: el zel per la casa de Déu el duu a la passió, a la creu. Aquest és el gir bàsic que Jesús ha donat al tema del zel. Ha transformat en el zel de la creu el zel que volia servir Déu mitjançant la violència. Així ha establert definitivament el criteri per al zel autèntic —per al zel de l'amor que es dóna. Segons aquest zel s'ha d'orientar el cristià; en això consisteix la veritable resposta a la qüestió sobre el zelotisme de Jesús.

Aquesta interpretació es confirma amb l'episodi amb què Mateu conclou la narració de la purificació del temple. «En el temple se li acostaren paralítics i cecs i els guarí» (21,14). Al mercat dels animals i als negocis amb diners, Jesús hi contraposa la seva bondat guardadora. Aquesta és la veritable purificació del temple.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

EL CRISTIANISME ARA I AQUÍ

Amarga la festa dels sentits?

En la primera nota a peu de pàgina de la primera encíclica de Benet XVI, *Deus caritas est* (2006), se cita un fragment de Friedrich Nietzsche, el mestre de la sospita per definició, de la seva coneguda obra *Més enllà del bé i del mal*. «L'Església, amb els seus preceptes i prohibicions, hauria convertit en amargues les coses més belles de la vida.»

Per comprendre aquesta objecció cal aprofundir en les maneres com s'ha transmès el cristianisme durant segles. La transmissió de la fe que molts han rebut ha estat tan summament negativa, que molts han arribat a la conclusió, expressada per Friedrich Nietzsche, que aquesta opció amarga la vida, els sentits, el goig d'existir.

Si realment entengués la meua vinculació personal amb el Crist com un camí per amargar-me la vida, per créixer en el fastiguejar d'existir, de cap manera em mantindria ferm en aquesta opció, ni la proposaria a les persones que més estimo.

La fe, com a relació interpersonal amb el Crist, no té com a objectiu introduir més amargors a les moltes que ja ens dóna la vida, sinó alliberar-nos-en o bé donar-nos el coratge i l'audàcia per afrontar-les amb dignitat.

L'educació de la fe que molts han rebut ha estat molt negativa. L'obsessió pel pecat ha fet oblidar la bellesa d'un cor pur, obert a l'esperança. S'ha deixat de banda el bo, el bell, el diví que hi ha en la vida. També una moral de prohibicions ha impedit descobrir els horitzons meravellosos que es poden trobar en les pàgines de l'Evangelí.

Moltes persones que conec i estimo han rebut aquesta transmissió d'una presentació hostil de Déu, i aquesta imatge deformada i grotesca ha deixat marca en la seva estructura mental i en la seva vida emocional. Afortunadament, no ha estat el meu cas, perquè el Déu que em varen comunicar només anhelava el meu bé, la meua plenitud, el desplegament dels meus talents. Nietzsche diu que els cristians seríem més creïbles si fóssim més alegres. Té tota la raó.

Francesc Torralba
(*Jesucrist 2.0*, Ed. Pòrtic (Grup 62))

SANTORAL

11. ✚ Diumenge III de Quaresma. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg., abadesa de Villavellayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. Dilluns. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

13. Dimarts. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. vi), monjo i mr.

14. Dimecres. Sant Arnal, abat benedictí i màrtir (1255); santa Matilde (†958), emperadriu germànica; santa Florentina, verge.

15. Dijous. Santa Madrona (s. ii), vg. i màrtir de Tessalònica; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat català, fund. Orde de Calatrava; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); sant Climent Maria Hofbauer, prev. redemptorista.

16. Divendres. Sant Agapit (†341), bisbe de Ravenna; sant Heribert, bisbe de Colònia (999); sant Ciríac i companys, mrs. (308) a la Via Salària; sant Abraham (s. iv), ermità, de Mesopotàmia; santa Eusèbia, vg.

17. Dissabte. Sant Patrici (†461), bisbe i evangelitzador d'Irlanda; sant Josep d'Arimatea, seguidor i amic de Jesús.

CULTURA DE LA COMPASIÓN

La espiritualidad del Arca

La espiritualidad del Arca consiste en descender en la escalera de la promoción humana para estar con los débiles y los pobres, para formar una familia y una comunidad con ellos, para servirles. No consiste sólo en hacer cosas para ellos, sino en hacerse amigo de ellos, en vivir sencillamente con ellos.

La espiritualidad del Arca se especifica de una manera clara en estas palabras de Jesús. «Cuando des una comida o una cena, no llames a tus amigos, ni a tus hermanos, ni a tus parientes, ni a tus vecinos ricos; no sea que ellos te inviten a su vez y tengas ya tu recompensa. Cuando des un banquete, llama a los pobres, a los lisiados, a los cojos, a los ciegos; y serás dichoso, porque no te pueden corresponder, pues se te recompensará en la resurrección de los justos» (Lc 14,12-14).

En la visión bíblica, comer juntos significa hacerse amigos, entrar en alianza, quedar vinculados como hermanos y hermanas.

En El Arca, la misión esencial de los asistentes no es hacer cosas para las personas con discapacidades, sino más bien hacerse amigos suyos, hermanas y hermanos suyos.

Estamos unidos en una alianza de amor; somos miembros de la misma familia. Esto no excluye, claro está, que hagamos cosas para ellos, ni que sepamos cómo dialogar verbalmente con quienes son capaces de recibir y apreciar semejante comunicación. Lo que quiere decir es que lo específico en El Arca es la alianza de amor que nos une a todos.

Amar a una persona no consiste primeramente en hacer algo por ella, sino en ayudarle a descubrir su belleza, su unicidad, la luz oculta en ella, el sentido de su vida.

Jean Vanier
(*Escritos esenciales*. Ed. Sal Terrae)

ENTREVISTA

ANTONI BABRA

Ètica i tecnologia

La Facultat de Teologia de Catalunya (FTC), per mitjà del Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església (SEDASE) del Departament de Teologia Moral, en col·laboració amb l'Institut de Tecnoètica de Barcelona (La Salle - URL), va organitzar els dies 13 i 14 de febrer una nova edició de les Jornades d'Ètica i Món Contemporani, enguany entorn de «La qüestió ètica en l'era de la tecnologia». L'objectiu de les sessions, com apunta el Dr. Antoni Babra, professor de Moral Social i director del SEDASE, va ser «contribuir a l'anàlisi ètica de l'activitat tecnològica, en el marc de la Doctrina Social de l'Església».

Per què van triar aquest tema?

Benet XVI, a l'encíclica *Caritas in veritate*, n. 70, parla de «la necessitat urgent d'una formació per a un ús ètic i responsable de la tècnica». D'acord amb aquesta línia, vàrem triar aquest tema perquè creiem que des d'una perspectiva deontològica ha de romandre el principi ètic, que sosté «que tot el que és tècnicament possible no sempre és moralment acceptable».

Què pretenien assolir?

Un equilibri entre la societat tecnològica i els desafiaments ètics, a fi que l'ús de la tecnologia no sigui només l'eficàcia, sinó que estigui al servei del progrés del món d'una manera èticament responsable amb les exigències de la justícia social, la sostenibilitat i el desenvolupament integral de l'home i dels pobles, sense subordinar la cosa espiritual a la cosa material.

I ho van aconseguir?

Sí, perquè ens ha permès constatar que Barcelona és una ciutat seduïda per la tecnociència, on les noves generacions de joves doctorats en aquest àmbit haurien de tenir major accés a empreses del sector. Fruit del debat, apareix el repte dels indefugibles requeriments d'una ètica humanística que reclama aprofundir en criteris de responsabilitat humana.

Oscar Bardaji i Martín

MISSIÓ METRÒPOLIS

MARC **MARCOS**

- L'Arquebisbat de Barcelona, amb motiu de la «Missió Metròpolis», que se celebra durant aquesta Quaresma, ha fet una edició especial, en català i en castellà (en opuscles separats), de l'evangeli segons sant Marc, la portada dels quals publicuem. Les indicacions i el guió són de Xavier Morlans, Salvador Pié i Armand Puig. La realització és del CPL de Barcelona i el disseny i la maqueta, de Josep Rom.
- La celebració comunitària del sagrament del Perdó, amb la participació de totes les parròquies de l'arxiprestat de la catedral, tindrà lloc a la catedral el divendres dia 16 de març (19.30 h).
- La catequesi que, amb motiu de la «Missió Metròpolis», dirigirà el cardenal a les famílies, se celebrarà el dissabte dia 24 de març a les 17 h, a la basílica de la Sagrada Família. Les entrades, que són gratuïtes, es podran recollir del 19 al 23 de març (10-14 h i 16-20 h), a l'edifici del Seminari Conciliar. L'aforament és limitat.

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Celebració de Sant Josep al Reial santuari de Sant Josep de la Muntanya, el dia 19 de març. Horari de les Eucarísties: 8, 10 i 19.30 h. Missa solemne a les 12 h, con-celebrada i presidida pel cardenal Lluís Martínez Sistach.

Dia del Seminari 2012

«Passió per l'evangeli» és el lema del Dia del Seminari d'enguany. Us convidem a viure aquesta jornada tan significativa per a l'Església diocesana. L'element central és el que es porta a terme a les parròquies i als centres eclesials amb la pregària i la col·laboració econòmica per fer possible que arribin a bon port totes les vocacions al ministeri ordenat. Us convidem també a participar en dues activitats:

1. Jornada de Portes Obertes al Seminari

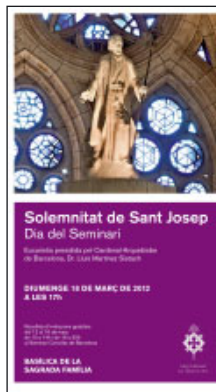
Per conèixer com es preparen els seminaristes. Tindrà lloc el dissabte, 17 de març, a partir de les 5 de la tarda, al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231).

- De 5 a 7 de la tarda, visites guiades al Seminari i, alhora, pregària per les vocacions a la capella.
- A les 7 de la tarda, rosari vocacional amb famílies de diferents parròquies.
- A les 8 del vespre, eucaristia, que acabarà amb un refrigeri de germanor.

2. Missa de sant Josep i del Dia del Seminari a la basílica de la Sagrada Família

- Diumenge 18 de març, a les 5 de la tarda, presidida pel cardenal arquebisbe.
- Caldrà recollir prèviament les invitacions gratuïtes al mateix edifici del Seminari, del 12 al 16 de març, de 10 a 14 h i de 16 a 20 h.

Esperem poder-vos saludar personalment algun d'aquests dies. I comptem sobretot amb la vostra col·laboració, imprescindible per a tirar endavant la tasca del Seminari al servei de l'Església diocesana de Barcelona.

Mn. Josep M. Turull
Rector del Seminari Conciliar de Barcelona

Jubileu dels Perdons de Santa Anna.

Tindrà lloc el 17 de març, a les 20 h, a la parròquia major de Santa Anna, de Barcelona, organitzat per l'Orde del Sant Sepulcre. El presidirà el cardenal Lluís Martínez Sistach. Els fidels podran guanyar la indulgència plenària, en les condicions habituals, i venerar la relíquia del Sant Sepulcre.

Taller d'oració amb Francesc i Clara. Recés de Quaresma: Taller d'oració, amb el Gmà. Josep Gendrau. Dimarts 13 març (19.30 a 20.30 h), a la Pl. Universitat 2, t. 934 543 469.

Conferències quaresmals a la Concepció (c/ Aragó, 229). Diumenge 11 març (19 h), «La nueva evangelización en España después de la experiencia de la Jornada de la Juventud en Madrid», pel cardenal Antonio M. Rouco Varela.

JORNADES

XIV Simposi de la Fundació Claret. Dissabte 17 març, de 9.30 a 18.30 h, amb el títol «La credibilitat: un repte decisiu per als cristians d'avui», amb els ponents següents: Vicenç Villatoro, Joan Llidó, M. Pilar Núñez-Cubero, Josep M. Carbonell, Teresa Losada i Ramon M. Nogués i moderat per Míriam Díez. A la Sala Pere Casaldàliga de la Llibreria Claret (c/ Roger de Llúria, 5).

«Constantinus, el primer emperador cristià? Religió i política al segle IV». Congrés internacional organitzat pel Departament d'Història de l'Església (FTC) i el Grup de Recerques en Antiquitat Tardana (GRAT), de la Universitat de Barcelona, en col·laboració amb l'ISCR Sant Fructuós de Taragona (INSAF), del 20 al 24 de març. Tel. 934 534 925.

XIV Jornades Universitàries de Cultura Humanista organitzades a l'Abadia de Montserrat els dies 16 i 17 de març amb el títol: «L'Europa dels Habsburg». Cal inscripció prèvia a fundacio2025@abadiamontserrat.net o tel. 938 777 725.

RECÉS

Fraternitat Santa Maria de la Resurrecció. Recés per a viudes que ho han estat prematurament. A l'hostatgeria del Monestir de Sant Pere de les Puel·les, el dia 17 de març. Informació: t. 933 397 151.

BREUS

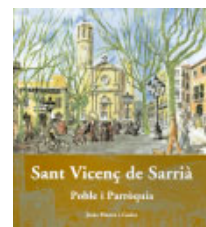
La qüestió ètica en l'era de la tecnologia. Amb aquest títol s'han celebrat a la Facultat de Teologia de Catalunya unes jornades d'estudi els dies 13 i 14 de febrer. Foren inaugurades pel cardenal Martínez

Sistach. Hi varen participar els professors Antoni Babra, Antoni Giró, Ramon Pascual, Ramon Pastor, Juan J. Villanueva, Ramon Ollé, Gaspar Mora, Josep M. Esquirol, Jean-Michel Maldamé, Albert Florensa i Joan Costa. Es va reflexionar sobre els desafiaments ètics i humanístics de les noves tecnologies a la llum del pensament social de l'Església.

LLIBRES

St. Vicenç de Sarrià: Poble i Parròquia. Amb aquest títol s'ha publicat el llibre de Jesús Mestre i Godes (Edicions El Mirador, c/ Santa Magdalena Sofia 7, 08034 Barcelona, t. 629 777 459, preu: 18 euros), que presenta la història d'aquest emblemàtic barri, documentat amb més de 50 fotografies, algunes en color. Escriuen la presentació Joan Puigdollers, regidor del districte Sarrià-Sant Gervasi, i Mn. Manuel Vall, rector de Sant Vicenç de Sarrià.

Un estudi sobre Milà i Fontanals. La Biblioteca Pública Episcopal del Seminari de Barcelona i la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL) han publicat el volum quart de la col·lecció «Humanitats», amb el títol *El lligat Milà i Fontanals a la Biblioteca Pública Episcopal de Barcelona*, de Sílvia Coll-Vinent i Isabel de Colmenares (Barcelona 2011, 238 pàg.). Publicacions de la Facultat de Filosofia (URL) (c/ Diputació 231, 08007 Barcelona). www.filosofia.url.edu.

PALABRA Y VIDA

El obispo deber ser el primer evangelizador

La «Misión Metròpolis» que se celebra durante esta Cuaresma en doce grandes ciudades de tradición cristiana —entre las cuales está Barcelona— quiere ser una invitación a los creyentes para que redescubran la urgencia de vivir el Evangelio y de darlo a conocer a los bautizados que se han alejado de la Iglesia y también a los que todavía no conocen a Jesús.

Estamos haciendo en Barcelona lo que es común en las doce ciudades, pero con algunas ampliaciones y adaptaciones que están plenamente en la línea y contenido de nuestro Plan Pastoral diocesano, que quiere ser eminentemente evangelizador.

Se quiere poner de relieve que el obispo es, en la Iglesia diocesana, el primer evangelizador. Por ese motivo los arzobispos de las doce ciudades daremos una catequesi a los catecúmenos —los cristianos, jóvenes o adultos, que durante la Cuaresma se preparan para recibir el bautismo—, otra catequesi dirigida a los jóvenes y una tercera catequesi dirigida a las familias.

Una de las realidades más positivas que, en el ámbito de la evangelización, tenemos ya actualmente en nuestra diócesis —como también en las

otras diócesis de Cataluña— es el Servicio Diocesano para el Catecumenado. Es muy importante que la Iglesia acoja como merecen a las personas que no han recibido el bautismo y que piden este sacramento, que es la puerta de toda la vida cristiana. Pedí a las parroquias que preparan a catecúmenos, jóvenes o adultos, para los tres sacramentos de la iniciación cristiana —bautismo, confirmación y eucaristia— que lo comunicaran al Servicio Diocesano para el Catecumenado, con el fin de que pudieran participar en la catequesi que hicimos el pasado 26 de febrero —primer domingo de Cuaresma— en la catedral de Barcelona.

El encuentro del pastor diocesano con los jóvenes lo celebramos ayer sábado 10 de marzo por la tarde. Hice una exposición de los contenidos básicos de la fe cristiana y siguió un diálogo fluido y sincero con los muchísimos jóvenes que acogieron la invitación de su cardenal. Tendremos la catequesi dirigida a las familias, Dios mediante, el próximo sábado 24 de marzo a las 5 de la tarde, y el lugar elegido habla por sí mismo a las familias: la basílica de la Sagrada Familia. Será antes de la misa en ocasión de la Jornada en favor de la Vida.

No cabe duda de que son frecuentes las conferencias cuaresmales en las parroquias, comunidades y movimientos. He pedido a los párrocos y otros responsables pastorales que este año tengan un contenido muy evangelizador, e invito a todos los ciudadanos a que participen en ellas.

El mensaje de Jesucristo conduce a la conversión, a tomar conciencia de nuestros pecados y celebrar el sacramento de la Reconciliación como expresión del amor misericordioso del Señor. Por ello, con motivo de la celebración de la «Misión Metròpolis», hemos de potenciar la celebración de este sacramento durante la Cuaresma en la catedral y en toda la diócesis.

En la catedral celebraremos comunitariamente el sacramento del Perdón el próximo viernes 16 de marzo a las 19.30 horas. Pido a los responsables pastorales que faciliten mucho a los fieles la confesión sacramental y que las celebraciones comunitarias del sacramento de la Reconciliación se preparen como es debido, según las disposiciones de la Iglesia.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona